

ændring af kontanthjælpen efterfølgende tvinges til at flytte fra deres bolig?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige, at formålet med denne her integrationspakke er at hjælpe mennesker ud på arbejdsmarkedet og blive selvforsørgende.

Jeg ved godt, at vi har et grundlæggende andet syn på det spørgsmål end Enhedslisten. Alttså, det er jo en helt fair forskel, der er. Lidt kærkeret vil jeg sige, at Enhedslistens forslag jo går ud på, at man kan købe en kost til hver, og så kan vi jo sige, at nu er der arbejde. Det er sådan lidt den østtyske model: der var ingen uden arbejde, for enten fik man en kost eller en skovl.

Men sådan fungerer det jo ikke i Danmark i dag. Vi har vores krav til, hvordan job skal være, og det problem, vi støder på hos mange af de personer, vi taler om her, er selvfølgelig, at det danske arbejdsmarked er nogle grader mere avanceret end det, de kom fra.

Men må jeg så sige, at når man følger den debat, der har været, så siger flygtninge/indvandrere, at nogle har valgt den livsform, at man skal blive hjemme og passe børnene. Som liberal synes jeg, at det er en helt fin ting, man kan beslutte, og det skal hver familie gøre op med sig selv.

Hvis andre vælger at blive hjemme og det kun er den enes indkomst, man skal leve af, ja, så vælger man jo så en lavere levestandard, og det betyder selvfølgelig også for de familier, at man så må finde en bolig, man kan betale for den indkomst, man har.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 574

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Vil ministeren tilkendegive, om han på baggrund af udtalelser til Politiken den 28. oktober 2005 mener, at en yderligere indtægt på 50 kr. om dagen, svarende til over 1.000 kr. om måneden, er helt betydningsløs for kontanthjælpsmodtagere?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, at vi under det sidste spørgsmål fik konstateret, at ministeren ser meget stort på, hvad det er for nogle forhold, der rent faktisk

bliver budt nogle af de mennesker, som risikerer at miste kontanthjælpen og samtidig risikerer at skulle flytte fra deres bolig, og hvad det får af sociale og økonomiske konsekvenser for de familier.

Måske lidt af det samme går igen, når beskæftigelsesministeren udtaler til Politiken sådan med lidt brede armbevægelser, at der er 130.000 mennesker, som kun får 50 kr. eller mindre om dagen ud af at gå på arbejde. I forbindelse med formuleringen »kun 50 kr. eller mindre om dagen« vil jeg bare gøre ministeren opmærksom på, at for familier i den ende af indtægtsskalaen er 50 kr. om dagen, hvad der tit og ofte svarer til alt, hvad de overhovedet bruger på mad og tøj.

Så jeg vil bare have ministeren til at bekræfte, at det ikke kun er 50 kr. om dagen, men at det faktisk har betydning for folk i den ende af skalaen, at de også har bare 50 kr. mere om dagen.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg var inde på i en tidligere besvarelse, at et af de principper, vi følger i regeringen, er, at det skal kunne betale sig at arbejde, og derfor er vi nødt til at lave incitament, der gør, at det er en fordel at gå på arbejde frem for ikke at gå på arbejde.

Ud over de ting, vi har talt om indtil nu, så gennemførte vi en skattereform, forårspakken, hvor vi jo forhøjede jobfradraget, der medfører, at det er en ekstra fordel at komme i arbejde.

Jeg vil godt sige, at da vi tiltrådte, var det sådan for 36.500 menneskers vedkommende, at de direkte satte penge til ved at gå på arbejde. Det tal er så ved de forskellige foranstaltninger, vi har lavet, reduceret til 24.000.

Da vi trådte til, var der 190.000 mennesker, for hvem fordelene eller gevinsten ved at gå på arbejde var, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr siger, op til 50 kr. om måneden. Det tal er nu ændret fra 190.000 til 130.000.

Kl. 16.35

Det må jo være den rigtige vej, vi går i den her sag, at vi prøver at skabe incitament til at komme ud på arbejdsmarkedet. Det har vi gjort, samtidig med at vi jo har sagt, at vi ikke sætter dagpengesatsen ned, vi sætter ikke dagpenge ved sygdom ned, men vi vil altså godt forbeholde os retten til at gribe ind, når vi finder områder, hvor det direkte ikke kan betale sig at gå på arbejde – som når begge i et ægtepar er på kontanthjælp – som vi identificerede med loft over kontanthjælp, og som vi forfulgte, da vi indførte